

Två olika sorters uppenbarelser

Av: Salman Bin Fahd AL-Awdah

Informativ uppenbarelse:

Då Allah ville informera honom (Muhammed) om någonting genom uppenbarelse i en form eller en annan som nämns i följande koranvers:

“Det är inte människan givet att Gud talar till henne på annat sätt än genom ingivelse [inspiration] eller från andra sidan av ett förhänge eller genom ett sändebud som Han sänder och som uppenbarar att Han vill [skall uppenbaras]. Gud är upphöjd, vis” (Koranen 42:51)

`A'ishah berättade att al-Hârith bin Hishâm frågade Profeten: (Guds frid och välsignelse vara över honom) Hur kommer uppenbarelsen till dig, Profeten (Guds frid och välsignelse vara över honom) besvarade: *“Ibland, kommer den som en ängel till mig, pinglande som en klocka, och det är det svåraste för mig. Då ängeln går ifrån mig så har Jag fått till minne vad han sade. Och ibland kommer ängeln till mig i form av en man och talar till mig och Jag fick till minne vad han sade”*. Sedan sade `A'ishah *”Jag såg honom när uppenbarelse kom till honom på en extremt kall dag. När den var över så var hans ögonbryn full av svett”*. (Bukhari hadith samling)

Bekräftande uppenbarelse:

Denna är vad profeten (Guds frid och välsignelse vara över honom) genomförde hans egen dom i ett ämne. Om hans åsikt var rätt, uppenbarelse skulle komma till honom som bekräftelse, och om den var felaktig, så skulle uppenbarelse komma för att korrigera honom, den gjorde precis som vanliga informativa uppenbarelser. Den enda skillnad här är att uppenbarelsen kom som ett resultat av den agerande som profeten (Guds frid och välsignelse vara över honom) först gjorde på hans egen.

Därför, alla påståenden, händelser, och godtaganden av Profeten (Guds frid och välsignelse vara över honom) kom till honom på två olika villkor:

1. Mottagandet av uppenbarelsen på villkor:

Då Allah skulle avslöja något nytt till Profeten (Guds frid och välsignelse vara över honom) och han skulle agera uppå uppenbarelse. Så här var det i de flesta situationer. Sällan, skulle Allah uppenbara något till honom för att

upphöra eller fortsätta med något Profeten gjorde. Ett exempel på det var när profeten (Guds frid och välsignelse vara över honom) efterfrågade en lössumma för dem fångar som muslimer hade gripet under Badr Slaget, och då uppenbarade Allah följande:

“EN PROFET skall inte hålla fångar [som frigges mot lösen] om inte kriget tagit stora proportioner. Ni står efter de osäkra vinster som ni kan uppnå i denna värld, men Gud vill [att ni eftersträvar] det eviga [goda]. Gud är allsmäktig vis”. (Koranen 8:67)

Om Profeten skulle blivit tillfrågad om något så skulle han förbli tyst och vänta med att svara tills uppenbarelsen skulle komma till honom. Som exempel på detta är när hedningar frågade honom om själen [anden], där förblev profeten (Guds frid och välsignelse vara över honom) tyst tills Allah uppenbarade:

“DE FRÅGAR dig om ingivelsens Säg: Ingivelsens ande hör till det som är min Herre förhållat - av [all] kunskap har bara en obetydlig del fallit på er [lott].” (Koranen 17:85)

Han blev även tillfrågad om hur arv skulle fördelas, men han svarade inte förrän Allah uppenbarade för honom:

“Gud föreskriver följande om [arvsrätt för] era barn: sonens [lott] är lika med två döttrars lott; är flera än två. Är deras lott två tredjedelar av kvarlåtenskapen, och endast en dotter finns, skall hon ärva hälften.

[Den dödes] föräldrar skall ärva en sjättedel var av kvarlåtenskapen om han efterlämnat barn; men om han inte efterlämnar barn och föräldrarna är enda arvtagare, är moderns lott en tredjedel. Har han efterlämnat bröder, är moderns lott en sjättedel efter [avdrag för] legat och skulder.

Ni vet vem som är er närmast, era föräldrar eller barn, genom det som de har gjort för er – Gud har nu gett Sina föreskrifter; Gud är allvetande, vis”. (Koranen 4:11)

2. Mottagandet av uppenbarelsen utan villkor:

Här fick Profeten (Guds frid och välsignelse vara över honom) använda hans egen uppfattning i angelägenheten. Om det han valde vad var rätt, då Allah skulle bekräfta hans val genom uppenbarelse. Om det han valde var fel, så Allah skulle tillrättavisa honom för att beskydda gudstrons integritet Allah

skulle aldrig tillåta Hans Budbärare till att meddela [rapportera] ett fel till andra folk, det medför att hans efterföljare skulle falla i fel. Om så skulle inträffa så skulle detta bryta mot visdom bakom sändandet av Budbärare, vilken var att människorna hädanefter inte skulle ha något skäl mot Allah. Budbärare (Guds frid och välsignelse vara över honom) var skyddad från att falla i fel, om han någonsin skulle göra misstag, så skulle uppenbarelse omedelbart komma för att korrigera honom.

Profetens följeslagare visste att tyst godkännande av Profeten (Guds frid och välsignelse vara över honom) var faktiskt godkännandet av Allah, därför om de någonsin gjorde någonting i motsats till islam under Profetens levnadsår, uppenbarelse skulle komma ner för att rätta det de gjorde.

Jâbir sade: *“Vi använt till att öva coitus avbrott tillbaka när Allahs Budbärare var levande.”* Sufyân, en av återberättarna av denna hadîth, kommenterade: *“Om något liknande det skulle var förbjuden, så skulle koranen [uppenbarelse] har förbjudet det.”*